

PULTORAK (1) *sb m*

G pl pułtoraków.

Sł stp brak, Cn: półtorak, Linde XVII w. (z Cn): półtorak.

Moneta o wartości półtora grosza; sesquisestertius Cn:

W połączeniu szeregowym: o táimnym fałszowaniu monety, o łtrzyżeniu, o piłowaniu, wymázaniu, pułtoraków, talerów, złotych czérwonych. SarnStat 247.

MFr